nY#12, 2012
Intervention in nY#12 transforming the periodical into a wall calendar.

JANUARI

M	D	W	D	V	Z	Z
						1
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	[redacted]	[redacted]	30	31
[redacted]	[redacted]					

Denicolai & Provoost — www.denicolai-provoost.com

Dat een koffiebar mij zou bevallen, denk ik wel, gebrande bonen die gemalen worden en gedronken, een gierige kwast die de krant meeneemt, een gesprek waarvan de argumenten in de as worden gelegd, de overwegingen verstrooid, nieuwe ideeën opgaan in rook. Dag in dag uit nam je alles met een glas water in, je woorden, het schaarse zonlicht dat iemand van buiten meebracht, liefde en haat en wat je met je eigen ogen had gezien.

Ik denk dat ik altijd geschoren en ongeschoren grijs zou blijven, ver van waar ik woon, ergens aan de rand van een schaduwrijke boulevard, een uitvalsweg, een invalsweg waar de tijd anders verloopt – de Linus was die dag gesloten – je zou kunnen zeggen verstrijkt, verandert. Men liet er ijs en vruchtvlees tenminste niet bevriezen. Ik keek in het donkere glas naar binnen in wat ik niet kende en iemand die zich overeind hield aan wat hij las zei: 'Nu is de natuur prachtig.' Het kon dat hij dronken was.

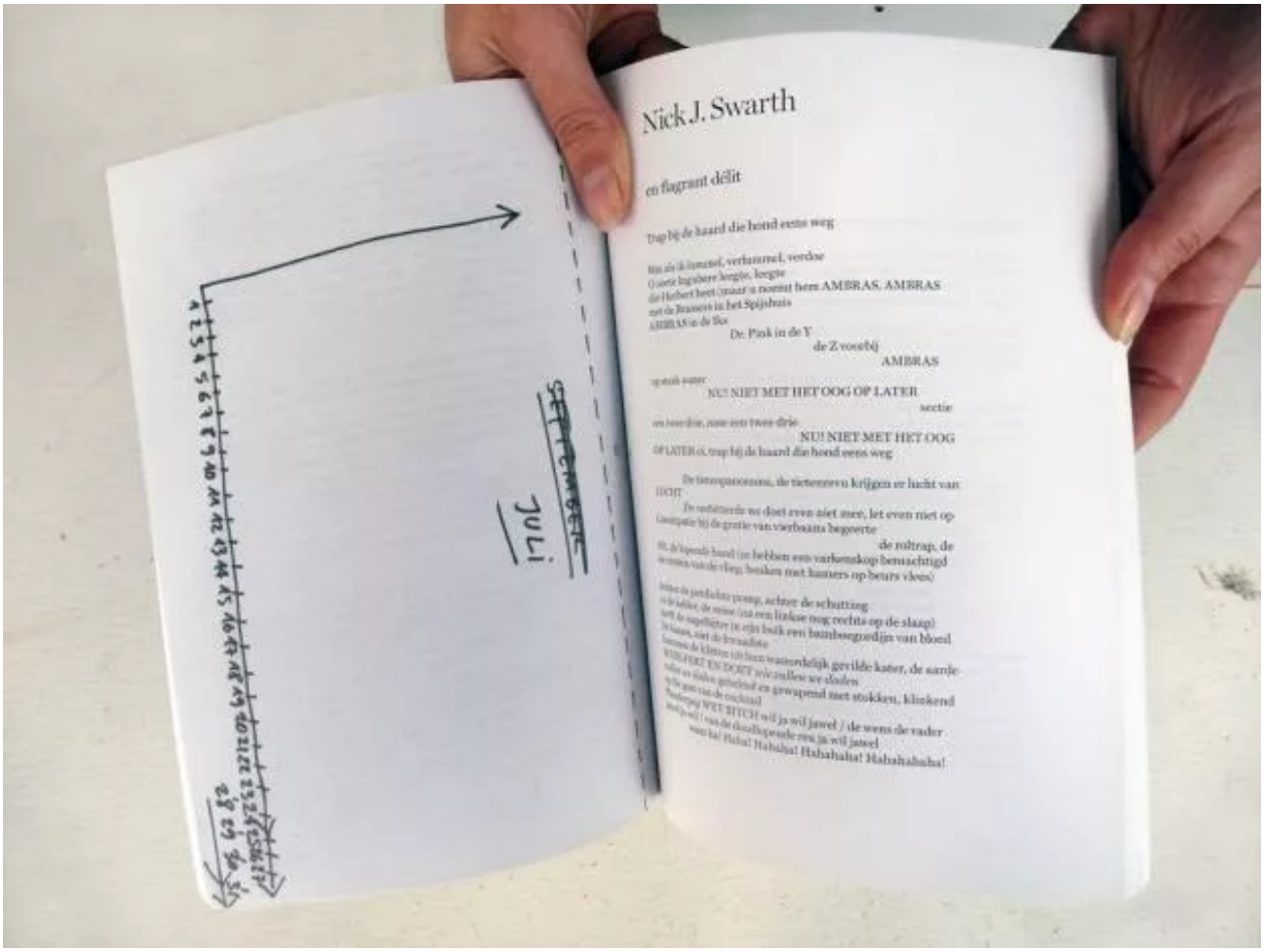
'Nu is de natuur prachtig', zei ik. 'In die tijd van het jaar is de natuur prachtig.'

'Is het lente?' vroeg hij. Het zou hebben gekund. In de koffiebar kon het ook herfst en winter zijn. Het was zomer. De overvloeiende lucht werd door de airco naar buiten gedreven. Wat ik wilde uitspreken, sprak ik twee uur later uit.

Lang kon de man van de krant en de onderduimse alcohol niet blijven kijken naar de gouden randen om de lucht. Geen boom viel om, er werd heen en weer gepraat, de hond die de man vergezelde verveelde zich, hij leek wel blind of zoiets als melk of vlees. Zijn vacht zat vol boeken en schoenen.

Het tuinpad (pas) liep in de richting van een school, een kerk, een residentiële wijk, de regen had opgehouden, het melkglas van een luchter schoof dicht. De tijd bewoog in lagen bovengronds, ondergronds, en de stem (het stamelen) van de man die las verdween in de aarde. Hij had het niet zo voor labo's, zei hij, voelde niets voor uitstapjes met studenten, onderzoek van schelpen of de diepte die vulkanen beweegt. We lachten om wat de namen op de verkiezingslijsten verbeeldden: het sociale, de hebbelijkheden, het waardevolle, het (slijpen) bijvijlen van de tijd. Hun dochters poseerden in shirts en ondergoed van betere modezaken, in merkkledij waarvan alles aan de andere kant van de wereld voor nauwelijks meer dan een honderloon werd vervaardigd. De kolonisatie was afgeschaft, ze werd gevierd. De koning vertrok zonder soldaten. Een beetje vreemd.

Denicolai & Provoost — www.denicolai-provoost.com

Nick J. Swarth
en flagrant délit
AMBRAS
NU! NIET MET HET OOG OP LATER
sectie
NU! NIET MET HET OOG
JULI